

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 6 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

**Referater fra Norges-
mesterskapet.**

**Ny
Bridgebok**

ROLF BØE:

**BEGYNNER-
BRIDGE**

kommer i nærmeste framtid.

A. M. HANCHES FORLAG
Oslo

Norgesmesterskapet for klubber.

	Score		Spill			Matchpoeng			VP
	+	-	V	U	T	Score	Spill	Total	
1. Astra	76680	61610	107	42	75	247	256	503	13
2. Skien	68030	61500	88	58	78	238	234	472	10
3. Bergen	75190	75550	85	58	81	223	228	451	7
4. Duplikatkl., Steinkj.	66670	69890	89	55	80	219	233	452	6
5. Forcingklubben	64390	68110	71	75	83	220	217	437	6
6. Blommenholm	59360	66570	75	56	88	211	206	417	6
7. Horten	65910	70630	81	50	93	215	212	427	4
8. Hamar	59540	61910	75	56	93	219	206	425	4

Enkeltresultater side 20.

Landsturneringen for damer.

	Score		Spill			Matchpoeng			VP
	+	-	V	U	T	Score	Spill	Total	
1. Fru Haugers lag	44400	39500	59	36	49	156	154	310	5
2. Fru Strøms lag	39990	38580	62	39	43	144	163	307	4
3. Frk. Hansens lag	45500	48170	43	39	62	140	125	265	2
4. Frk. Amundsens lag	41850	45470	50	34	60	136	134	270	1

Enkeltresultater side 20.

Norgesmesterskapet for par.

1. og Norgesmester		13. Petersen—Trondstad, Kristiansand	1009
Robert Larssen—T. Sommerfelt, Oslo	1205½	14. Bendixsen—Dyrstad, Lillesand	999
2. Carlsen—Haugen, Oslo	1161½	15. Petersen—Øverleir—Sletten, Mo i Rana	984½
3. Tvedt—Olsen, Tyssedal	1100½	16. Gårud—Kongsrud, Vikersund	973½
4. Halvorsen—Mikarlsen, Horten	1072	17. Eikås—Westlie, Bergen	964
5. Tuflåt—Tuflåt, Fanaveien	1051½	17. Jünge—Sve, Namsos	964
6. Solbraa—Dilling Larsen, As	1042	19. Dalen—Vegsund	961
7. Arnesen—Svenning, Narvik	1038½	20. Segtnan—Ravlo, Verdai	959
8. Larsen—Nærum, Skien	1028	21. Aalborg—Aalborg, Eldsvoll	958
9. Haugvaldstad—Sverre, Stavanger	1025½	22. Hæhre—Thoen, Vikersund	926½
9. Øien—Myhr, Trondheim	1025½	23. Klemsdal—Trondsen, Sarpsborg	913½
11. Elvig—Juul Nielsen, Oslo	1020	24. Bjerck—Sunde, Florø	889½
12. Bundi—Johansen, Oslo	1017		

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 6

Juni 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

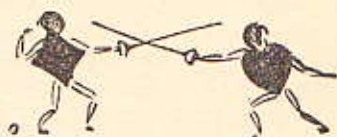
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,80 pr. nummer

J all stillhet.

Innenfor en så stor organisasjon som Norsk Bridgeforbund vil det alltid være indre motsetninger. Noe annet ville ikke være rimelig, — og heller ikke sunt. Det er en mengde forskjellige spørsmål som bridgeorganisasjonene — klubbene, kretsene og forbundet — må overveie og ta stilling til. Her vil meningene ofte være delte og standpunktene stå mot hverandre; såsant det dreier seg om en levende, demokratisk oppbygget organisasjon vil en alltid møte meningsnuanser og divergerende oppfatninger, som vil komme til uttrykk og skape strid. Det er bare når en organisasjon ledes av diktatoriske kommissærer, som ikke tåler noe som smaker av opposisjon, at medlemsstokken kan bli så ensrettet og føyelig, at all kritikk forstummer. Først da kan det bli stille innenfor organisasjonen, og omkring den, — men da er det en gravens stillhet.

Ethvert spenningsforhold og enhver brytning innenfor en organisasjon er et tegn på at den er sund og levedyktig. Uniformert enighet skaper stagnasjon, frisk meningsstrid betinger framgang. Det er nettopp ved at meningene bry-

tes, ved at synsmåtene divergerer og må veies mot hverandre, at en organisasjon og dens medlemmer vokser i indre styrke. Men naturligvis: betingelsen må være, at det er saklige motsetninger det dreier seg om, og at de kan drøftes og prøves for å p e n scene, hvor begge parter kan framføre sine argumenter og hvor forsamlingen treffer sitt valg på grunnlag av det som er hevdet i debatten.

Også personlige motsetninger vil det alltid være nok av innenfor en organisasjon. Så lenge det dreier seg om mennesker og ikke om brikker, så lenge hver enkelt kan ha sine sympatier og sine antipatier, så lenge noen liker Hansen og tror at han er den rette mann, mens andre regner Hansen for en undermåler og er like hellig overbevist om at Olsen er mannen, — så lenge vil også personene representere konfliktstoff og skillende faktorer innenfor en organisasjon. Dette kan man kanskje beklage, men det er ikke noe å gjøre med. Jeg for min del tror at motsetningene også her kan stimulere en sund kappestrid og bidra til at man får de beste fram. Men naturligvis: også her må det saklige være det avgjørende, det er ikke personene i seg selv striden skal stå om, men personene i relasjon til sakene, personene

i forhold til det de mener og representerer og i forhold til de evner de har lagt for dagen og det arbeide de har gjort i bridgens tjeneste.

Alt dette skulle være selvfølgeligelige ting, når jeg likevel har funnet grunn til å trekke dem fram, er det fordi de dessverre ikke synes å være selvfølgeligelige innen våre bridgeorganisasjoner. Den umiddelbare foranledning til disse betraktninger er resultatet av valgene på siste forbundsting. Tre av de tidligere styremedlemmer ble ikke gjenvalgt. En av dem ønsket ikke å motta gjenvalg, den annen, som hadde fungert i 6 år, hadde uttalt på det foregående styremøte at han egentlig ønsket å trekke seg tilbake, men at han av hensyn til den eventualitet at Norgesmesterskapets finale til neste år skulle bli henlagt til hans krets kanskje burde bli stående, og den tredje, som ble veritabelt «kastet» (jeg bruker det ordet fordi det klær de menn som framtvang dette resultat) var han som skriver disse linjer. Han hadde fungert 2 år, og hadde ikke uttalt noe ønske om å slutte.

Jeg vet at det ikke hører til god tone å beklage seg over sin egen skjebne i artikkelform. Jeg vet at det er dem som vil ta det som uttrykk for selvopptatthet, personlig bitterhet, krenket forfengelighet eller hva det nå kan være. Jeg våger det allikevel, i tillit til at iallfall alle de som kjenner meg ikke vil tro at det er noe av dette som er mitt motiv. Jeg har som følge av valget nedlagt alle mine hverv i Norsk Bridgeforbund. Men jeg vil gjerne prøve å klarlegge enkelte ting.

La meg først for ordens skyld nevne at Oslo har fått to mann inn i det nye Forbundsstyre, eller tre hvis presidenten regnes med, og at de to nye som ble valgt, William Herseth og Ivar

Dæhlin begge er fullt kvalifiserte representanter, som jeg er sikker på vil fylle sin stilling. Men Oslos innsats i forbindelse med Forbundstinget innskrenket seg ikke til dette. Det var også Oslos innsats at undertegnede ikke ble gjenvalgt.

I de 2 årene jeg har sittet som forbundsstyremedlem har jeg aldri sett det som min oppgave å være representant for Oslo. Et medlem av forbundsstyret skal representere landet, ikke en enkelt krets. Men jeg har tross alt i fire år vært formann for Oslo bridgekrets, og det sier seg selv at jeg ikke ved noen anledning har motsatt meg noe rimelig krav eller ønske fra Oslos side. Ingen vil kunne nevne et eneste eksempel på noe slikt.

Men hvorfor ble jeg da felt, gjennom en aksjon som utgikk fra visse hold her i byen?

Her er vi ved sakens kjerne: den dag i dag aner jeg ikke hvorfor godt og vel halvparten av tingets medlemmer ikke fant å kunne stemme på meg. Jeg har spurt i Øst og Vest, men det er ikke et svar å få. Under selve tinget var det ikke framkommet en eneste sak, hvor min holdning kunne betinge noen mistillit. Det var ikke en som ga uttrykk for noen kritikk av noen av de disposisjoner jeg har vært med på å treffe eller for noen misnøye med det jeg har foretatt meg i egenskap av Norsk Bridgeforbunds tillitsmann. Og heller ikke etterpå har jeg som nevnt kunnet bringe på det rene hva som var grunnlaget for den aksjon som var satt igang.

Men at det var en aksjon, det vet jeg nå.

Mens jeg i tre samfulle dager satt lenket til kortbordet under Norgesmesterskapets finalekamper, ble det operert av alle krefter bak min rygg. Hvasket og tisket i alle krokene, intrigert og kjøpslått over en lav sko. Selv ante jeg ingen ting da jeg kom til tinget, og fikk heller intet vite under tingets forhandlinger. Aksjonen tålte ikke lyset, poenget var nettopp å unngå åpen styrkeprøve, saklige meningsbrytninger i debatten, en kamp med blanke våpen. Poenget var å operere med påstander, som

ble lansert underhånden, og som det ikke skulle være anledning til å kontrollere eller arrestere. Og så feigt var det hele, at jeg etter tinget og den påfølgende dag under Forbundets avslutningsfest fikk henvendelser av tallrike representanter som kom og forsikret at de hadde gitt meg sin stemme. Jeg tror jeg fikk flere slike forsikringer etter tinget, enn jeg fikk av stemmer under tinget. Men ikke én trådte åpent fram og sa at han hadde stemt mot meg, av de og de grunner.

Jeg har ikke krav på at folk skal stemme på meg fremfor andre. Hver representant skal stemme etter sin overbevisning og på hvem han vil, naturligvis. Men jeg vet at voteringen på tinget for en stor del var bunnet på forhånd, gjennom det intrigespill som var satt igang. Og jeg må ha lov til å reagere mot at dette spillet foregikk i dølgsmål, og at den eneste som ingenting skulle få vite, det var meg.

Slikt er små menns ferd.

...

Når jeg tross den personlige bakgrunn tar spørsmålet opp i dette blads spalter, er det fordi det ikke er første gang det opereres på den måten, og fordi initiativet alltid synes å utgå fra det samme hold.

Den mann som fremfor noen i sin tid skapte Oslo bridgekrets, fungerte de to første årene som kretsens formann. Etter å ha nedlagt et grunnleggende arbeide ble han kastet som formann på tinget. Også den gang ble det mobilisert og intrigert på forhånd og i det skjulte. Formannen ante fred og ingen fare, hadde han fått det minste varsel hadde han selvsagt med den største lettethet ridd stormen av. Men aktørene visste at deres eneste sjanse nettopp lå i overraskelsesmomentet, i det at den mannen de ville til livs ikke ante noe og møtte uforberedt. De nådde da også sin hensikt, og fikk kastet ham. Men det ble ingen varig seier, den mann det gjelder er i dag Bridgeforbundets øverste tillitsmann, og ingen har mer

fortjent å bli det, enn nettopp vårt Forbunds president, N. M. Nielsen.

...

I 1942 ble jeg enstemmig valgt til formann i Oslo Bridgekrets, men etter å ha fungert i to år, skulle jeg da kastes jeg også. Det ble intrigert og kjøpslått i vanlig stil, og av de samme mennene. Alt var klaffet og klart, og formannen hadde ikke minste mistanke om det som forestod. Knappt en halv time før møtet skulle begynne ble jeg imidlertid gjennom en anonym telefonoppringning underrettet om, at det var truffet omhyggelige forberedelser for å felle meg. Jeg tok selv saken opp med det samme møtet begynte og karakteriserte hele denne trafikken slik jeg mente den burde karakteriseres. Under møtet ble «opposisjonen», som den visstnok selv ynder å kalle seg, gang på gang provosert til å komme med noe som kunne smake av argumentasjon eller saklige innvendinger mot styrets disposisjoner. De måtte fram i lyset, men det viste seg snart at de ikke hadde noe å fare med. Løse rykter og grunnløse insinuasjoner kan gjøre seg i de halvmørke krokene, men de strekker ikke til i et åpent, saklig ordskifte. Hele aksjonen falt da også pladask til jorden.

Men de kom igjen, de små mennene. Og nå nådde de sin hensikt i kraft av det som er deres eneste sjanse: at den som skal felles ikke skal ane noe på forhånd, og ikke skal få anledning til å forsvare seg. De vant, fordi det ingen mannjevning ble, ingen styrkeprøve mellom meninger og standpunkter, ingen debatt. På falske premisser og ved en underhåndspåvirkning, hvor det ble insinuert og hestehandlet bak min rygg, fikk de skrappt sammen det de trengte av stemmer; mange bra folk lot seg bruke fordi de var desorientert og ikke visste hva det dreiet seg om.

Vi får nok flere aksjoner av den art i den tid som kommer. Men ikke tror jeg at norsk bridge vil være tjent med slike metoder og slike menn.

Rannik Halle.

Astra dominerte - som så ofte før.

Astra var storfavoritt foran årets mesterskap, og det viste seg at klubben innfridde forventningene. Men det så litt spennende ut til å begynne med. Først ble det en meget knepen seier over Skien — det var først senere vi oppdaget at Skien sannelig ikke var lett å slå i år — og deretter kom en uavgjort kamp mot Horten. Og da Duplikatklubben Steinkjer ledet over Astra med 37—27 etter første halvmatch i tredje runde, var det mange som trodde at litt av hvert kunne inntreffe. Men nettopp i dette øyeblikket kom Astra for alvor, og siden var det ingen tvil. Laget samlet seg på en aldeles ypperlig måte, og vi opplevet igjen susen fra «forna dar», for eksempel fra Norgesmesterskapet i 1942, hvor klubben lekte med samtlige konkurrenter. Først ble Duplikatklubbens ledelse innhentet og gjort om til en solid seier, og siden vant de hver eneste kamp med klar margin. Allerede etter fjerde runde var spenningen over, Astra måtte vinne, og etter sjettede runde var sogar hver eneste teoretiske sjanse vekk for de andre klubbene.

Astra har igrunnen ikke vært seg selv i de siste årene. Laget har spilt god bridge, bevares, men det har ikke vært som før og i begynnelsen av krigen, da laget vant overlegent overalt. Det har blitt mange annen og tredje plasser i det siste, og mange har trodd at det var forbi med Astras storhetstid. Men det har hatt sine grunner, den viktigste er at flere av spillerne har vært meget vekk fra Oslo, slik at klubben ikke har kunnet stille med alle sine toppspillere samtidig, og det ble heller ikke tid til den nødvendige samtrening. Men for dem som har fulgt med har det hele tiden vært klart at Astra ville komme igjen, og da ville man nok engang erfare det gamle sannhetsord at det ikke lar seg gjøre for noe norsk lag å slå et Astralag i form.

Hva er nå grunnen til Astras domi-

nerende stilling? For det første er hver enkelt av spillerne suverene kortkunstnere, de har et overblikk over spillet som få andre, og forstår alle å spille elegant og effektivt. Som rektor Midsem sa engang: «De karene er verd et ekstra ess.» Dernest bygger de opp treningen på en riktig måte, slik at alle mann er i form i det rette øyeblikk, og trener inn alle kombinasjoner, slik at de kan snu på laget så meget de ønsker, og få det like slagkraftig. Det viktigste er kanskje imidlertid at spillerne har *viljen* til å seire, de gir aldri opp en kamp, og nettopp når det avgjørende øyeblikk kommer har de en egen evne til å konsentrere seg og yde sitt aller beste.

Årets Norgesmestre heter Leif Christiansen, Rannik Halle, Robert Larssen, Leif Falck-Pedersen og Carl Stang-Wolff. Det er verdige mestre.

Forøvrig merket en seg at jevnheten var mer framtrepende enn noen gang før i dette mesterskapet. Med unntagelse av Astra, som lå klart foran de andre, var lagene svært jevne, og det var ikke stort som skilte.

Skienes Bridgeklubb har vært i finalen mange ganger, og har alltid forstått å plasere seg langt fremme. Laget tapte etter en hard kamp mot Astra i første runde, men utenom Astra var det ingen som slo dem. Det ble 4 seire og 2 uavgjorte kamper, og dermed en fullt fortjent annenplass.

Bergenserne har gjort store framskritt i de siste år, og Bergens lag leverte også en solid innsats. Det er også verdt å notere at Bergen hadde med den eneste kvinnelige deltager i finalen, fru Liv Rasmussen, som gjorde en meget pen innsats, og representerte sitt kjønn med ære. Fru Rasmussen kvalifiserte seg også til finalen i landstur-

Spennende kamp i Parmesterskapet.

Robert Larssen og Trygve Sommerfeldt vant.

Den 3 dager lange kamp om titelen Norgesmester for par ble meget spennende, og det var flere par som skiftet om ledelsen. Den første dagen dominerte Narum—Larsen fra Skien og Solbraa—Dilling-Larsen fra As, som stadig skiftet om ledelsen. Neste dag falt disse par noe tilbake, og Carlsen—Haugen fra Oslo overtok ledelsen. Samtidig kom vinnerne, Larssen—Sommerfeldt for alvor. Første dag hadde de inntatt en beskjeden plassering langt bak i køen, nå arbeidet de seg oppover og oppover, og innen en var ferdig med å spille andre dagen, lå de bare et par poeng etter Carlsen—Haugen. Avstanden til nummer 3 var temmelig stor, så det var klart at et av disse parene ville vinne.

Carlsen—Haugen leverte en god innsats tredje dagen også, men det var ganske enkelt ikke noe å stille opp mot Larssen—Sommerfeldts fenomenale sluttsputt. De fikk halt iland de mest utrolige kontrakter, og fikk med seg alle de stikkene de skulle ha i motspill, og vel så det. Til slutt var Larssen—Sommerfeldt over 40 poeng foran Carlsen—Haugen, som igjen var 60 poeng foran nummer 3.

Vinnerne Larssen—Sommerfeldt var i særklasse i denne turneringen. De spilte en tanke for nonchalant den første dagen, men når de satte inn for fullt ble det bare et spørsmål om hvor stor seiren ville bli. Robert Larssen ble således dobbelmester, han vant Norgesmesterskapet både for klubber og for par. Denne strålende prestasjon har

han klart en gang før, i 1942, men da måtte han dele æren med Halle. Denne gangen var han alene om det.

Annenpremievinnerne Carlsen—Haugen fra Hjerterknekt var turneringens store positive overraskelse. De leverte en innsats som var langt større enn en hadde ventet av dem, og det var deres fortjeneste at mesterskapet ble spennende. Særlig var vi imponert over at nervene holdt i den harde sluttsputten. Det er mange gode par som er blitt knekket her. At Larssen—Sommerfeldt fikk så mange flere poeng på slutten skal de ta med ro, det er ingen skam å tape for et slikt par.

For øvrig festet vi oss ved Tvedt—Olsen fra Tyssedal, Halvorsen—Mikarlsen, Horten. Tuflaat—Tuflaat fra Fannrem, og Arnesen—Svenning fra Narvik. Tvedt, Arnesen og Svenning er jo gamle kjente i Bridgemagasinet (Ekspertklubben), det er morsomt å se at de kan hevde seg i praktisk bridge også.

Vi har inntrykk av at deltagerne i parmesterskapet ikke var av samme kvalitet som finalistene i mesterskapet for klubber, og vi tror utslagsordningen har sin store skyld i dette. Hvis Norgesmesterskapet for par skal fortsette, bør en gå over til distriktssemifinaler, hvor de beste fra hver krets innen et større distrikt spiller. På denne måten kan et godt par få sjansen selv om det bare blir det nest beste i sin egen krets. Når hver krets skal ha med flere finalepar, blir det for liten representasjon fra de store kretsene.

Resultater side 2.

Rolf Bøe.

neringen for damer, men måtte gi avkall på denne da den kolliderte med Norgesmesterskapet.

Duplikatklubben, Steinkjær, var det nye innslaget. Det er sjelden vi får med lag så langt nordfra i finalen, men spillerne viste at de kunne spille bridge der oppe også. Særlig var første halvrunde mot Astra flott, laget ledet med

37—27, men nervene sviktet i den avgjørende omgangen.

De øvrige klubbene spilte også pent, og det var ikke meget som skilte dem fra en av de første plassene. Alt i alt kan vi vel si at det ble levert bedre bridge i denne finalen enn i de foregående, 1946 og den utsatte 1943-finalen.

Rolf Bøe.

Spill fra mesterskapet.

Vi bringer en del spill som viser de forskjellige lag i aksjon. Duplikatklubben, Steinkjer ledet overraskende over Astra med 37—27 etter halvmatch. Astra var imidlertid heldig i dette spillet, som viser betydningen av et tapt tempo:

Øst gir, N—S i faresonen.

♠ 5 3 ♥ E 8 3 2 ♦ K 8 6 3 ♣ Kn 7 4	♠ E K D 7 ♥ K 7 ♦ E 7 4 2 ♣ K 8 5	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> N V Ø S </div>	♠ Kn 10 6 4 ♥ 10 9 4 ♦ D Kn 10 5 ♣ 10 2
	♠ 9 8 2 ♥ D Kn 6 5 ♦ 9 ♣ E D 9 6 3		

Hvor Astra satt Nord—Syd gikk meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	pass	1 ♦
pass	1 ♥	pass	1 ♠
pass	1 gr.	pass	3 gr.

Utspill kl. 4, resultat 6 trekk. 6 trekk kan ikke vinnes ved beste motspill, ikke engang etter at kløver er kommet ut, men Vest har vel kastet en hjerter på Syds kløver.

Hvor Duplikatklubben satt Nord—Syd gikk meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	pass	1 gr.
pass	2 ♦	pass	2 gr.
pass	3 ♣	pass	3 gr.

Meldesystemet er ikke angitt, men det må være Vienna med Bøes varianter. Nord's 3 grand er i så fall ikke riktig, han skal si 3 spar for å vise sin firekortfarge. Deretter sier Syd 3 grand, og kontrakten blir den samme.

Utspill ru. D. Resultat 3 trekk. Mer enn 3 trekk kan ikke vinnes med ruter ut.

Duplikatklubben tok sitt mon igjen i dette spillet:

Vest gir, Ø—V i faresonen.

♠ D Kn ♥ 10 9 8 6 5 ♦ 10 9 7 5 ♣ 9 7	♠ E 10 2 ♥ K 7 ♦ E 6 4 2 ♣ K D Kn 5	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> N V Ø S </div>	♥ 7 6 4 3 ♠ Kn 3 2 ♦ K Kn 8 ♣ 8 6 2
	♠ K 9 8 5 ♥ E D 4 ♦ D 3 ♣ E 10 4 3		

Hvor Duplikatklubben satt Nord—Syd gikk meldingene.

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♣	pass	1 gr.
pass	2 ♦	pass	2 gr.
pass	3 gr.	pass	4 gr.
pass	5 ♥	pass	5 gr.
pass	6 ♥	pass	6 gr.

Utspill sp. D, resultat 6 trekk.

Heller ikke her korrekt Bøe. Nord skal i annen melderunde si 2 grand, ikke 2 ruter, for å fortelle at han ikke har firekortfarge i spar eller hjerter og ikke femkortfarge i ruter eller kløver. Syd kan da fortsette med 3 kløver, som Nord høyner til 4 (må være firekortfarge) og sluttmeldingen 6 kløver gir seg selv. Nå ble 6 grand vunnet, fordi D Kn satt dobbel i spar, men 6 kløver vinnes mot enhver noenlunde jevn fordeling. En spar hos Nord kan kastes på hjerter, og 2 av Syds spar kan stjeles.

Astra som Nord—Syd meldte:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♦	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	4 ♣ ?
pass	4 gr.	pass	6 ♠

Utspill sp. Kn, resultat 1 bet.

6 spar er vi heller ikke begeistret for, kontrakten kan imidlertid vinnes med riktig sparbehandling. Vests sparutspill var imidlertid ganske fikst, og brakte Syd på villspor. Etter Culbertson ville vi i annen runde si 2 kløver istedenfor 2 spar hos Nord — 1 grand er for svakt — og fargen er funnet.

Fra kampen mellom Bergen og Hamar henter vi følgende spill:

Nord gir. Alle i faresonen.

♠ 9 7 6
 ♥ 10 4 3 2
 ♦ 9 6 3
 ♣ 9

♠ D 10 8 5 2
 ♥ Kn 8 7 6 5
 ♦ D 2
 ♣ K

N	Ø
V	S

♠ E K Kn 4
 ♥ Ingen
 ♦ K 10 8 5 4
 ♣ E Kn 10 5

♠ 3
 ♥ E D 9
 ♦ Kn 7
 ♣ D 8 7 6 4 3 2

Hvor Bergen satt Øst—Vest gikk meldingene.

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♦	pass	pass
pass			

Utspill sp. 3, resultat 4 trekk.

Litt for beskjedent av Vest, synes vi. Med 2 edle femkortfarger og ialt ca. 1 HS burde han holde åpent 1 gang, for å prøve å komme over i en edel kontrakt.

Meldte Bergen svakt kan ikke det samme sies om Hamar:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♦	2 ♣	2 ♠
pass	4 ♠		

Utspill kl. 9, resultat 5 trekk.

Friskt meldt av Vest å kreve med ny høyere farge på 2-trinet.

Bergen tok imidlertid sitt mon igjen i dette spillet:

Nord gir. Ingen i faresonen.

♠ 5 3
 ♥ 10 8 7 2
 ♦ E 10
 ♣ E 10 5 3 2

♠ K Kn 8 6
 ♥ E K Kn 5 4
 ♦ 7 5 2
 ♣ 7

N	Ø
V	S

♠ E 7 4
 ♥ D 9 6
 ♦ K D Kn 8 6
 ♣ Kn 4

♠ D 10 9 2
 ♥ 3
 ♦ 9 4 3
 ♣ E K 9 8 6

Hvor Hamar satt Øst—Vest gikk meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♦	1 ♠	2 ♥
pass	pass	pass	

Øst må ha fått dårlig samvittighet på grunn av sin svake åpningsmelding, noen annen grunn til ikke å lystre rundkravet kan vi ikke se. Resultatet ble 5 trekk, etter utspill av sp. 5.

Hvor Bergen satt Øst—Vest ble det meldt:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♦	2 ♣	2 ♥
pass	3 ♥	pass	4 gr.
pass	5 ♦	pass	5 ♥

Pussig hvor forskjellig de samme hender blir vurdert. Det ene laget finner å måtte stanse før utgang, det andre undersøker slemsjansene. Også her ble resultatet 5 trekk, etter utspill av kl. 3.

Fra kampen mellom Horten og Forcingklubben:

Syd gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ Kn 2
 ♥ Kn 10 9 6 2
 ♦ D Kn 8 7 5
 ♣ 6

♠ K 10 8
 ♥ E K D 4
 ♦ K 6 4
 ♣ K 7 4

N	Ø
V	S

♠ 9 7 5
 ♥ 7 5
 ♦ E 10 9 3 2
 ♣ D 8 5

♠ E D 6 4 3
 ♥ 8 3
 ♦ Ingen
 ♣ E Kn 10 9 3 2

Forcingklubben som N—S meldte:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	dobl.	pass	1 ♦
2 ♣	pass	2 ♠	pass
pass	pass		

Utspill hj. K, resultat 8 stikk.

Horten var ute og luftet seg som Nord—Syd og måtte betale med 500 poeng. Meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	1 gr.	2 ♠ (?)	3 ♦
3 ♥ (!)	dobl.	pass	pass
4 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

Utspill spar 8, resultat 3 bet.

Vest gir. Alle i faresonen.

♠ 6 5
 ♥ 10 6
 ♦ 8 7 4
 ♣ D Kn 10 9 8 7

♠ D 7
 ♥ E K D 9 4
 ♦ K D 10 9 3
 ♣ E

N	Ø
V	S

♠ E 9 4 2
 ♥ 8 5 3
 ♦ E Kn 6 2
 ♣ K 5

♠ K Kn 10 8 3
 ♥ Kn 7 2
 ♦ 5
 ♣ 6 4 3 2

Forcingklubben som Ø—V meldte:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	4 ♦	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
5 gr.	pass	6 ♦	pass
pass	pass		

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	pass	pass	1 ♦
pass	1 ♠	pass	pass
3 ♥	pass	pass	3 ♠
pass	pass	4 ♥	dobl.

Utspill kl. D, resultat 7 trekk.

Nokså uforståelig at ikke Vest går i 7. Likegyldig hvilken konge Øst har kan Vests spartaper kastes, og andre tapere finnes ikke.

Horten som Øst—Vest meldte:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
2 ♥	pass	2 gr.	pass
3 ♦	pass	4 ♦	pass
4 ♠ ?	pass	4 gr.	pass
7 ♦			

Østs 4 grand er gal etter systemet. Når det åpnes med en 2-melding skal 4 grand vise 2. kontroll i spørrefargen uten ess. Men det er tydelig at begge makkere er enige om hva 4 grand her betyr. Paret må bruke Herberth, ellers er Østs 2 grand uforståelig.

For øvrig kunne Vest gått forsiktigere til verks. Når paret er enig om at 4 grand skal vise 2 ess, kunne han fortsatt med 5 kløver, og etter positivt svar også her kunne han meldt syveren med større sikkerhet.

I dette spillet mellom Astra og Skien var Astra svært uheldige.

Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ K 10 9 6 2		♠ 8 7
♥ 7		♥ K Kn 10 9 6 2
♦ Kn 9 6		♦ E 10 5 2
♣ K D 7 5		♣ 3
♠ D 5 4		♠ E Kn 3
♥ D 8 5		♥ E 4 3
♦ K		♦ D 8 7 4 3
♣ E 10 9 8 6 2		♣ Kn 4

Hvor Astra satt Øst—Vest gikk meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	pass	1 ♥	2 ♦
3 ♣	pass	3 ♥	pass
4 ♥	5 ♦	dobl.	pass
pass	pass		

Utspill hj. 5. Resultat 2 bet.

Hvor Skien satt Øst—Vest gikk meldingene:

Utspill ru. 4, resultat 4 trekk.

Her gikk det imidlertid bedre for Astra.

Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ D 8 4 2		♠ 10
♥ 9 5		♥ 10 9 3 2
♦ K		♦ D 9 8 7 3
♣ D Kn 10 8 4 2		♣ 6 5 3
♠ E 9 6		♠ K Kn 7 5 2
♥ E Kn 7 4		♥ K D 8
♦ E Kn 10 8 2		♦ 5 4
♣ 9		♣ E K 7

Hvor Astra satt Øst—Vest gikk meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♦	pass	1 gr.	2 ♠
pass	3 ♠	pass	4 ♠
dobl.	pass	5 ♦	dobl.

Østs 1 grand var vel ment som en slags forhindring for motparten. Utspill sp. 2, resultat 1 bet. Kontrakten kan vinnes ved å toppe ruterne. Men hvem gjør vel det?

Hvor Astra satt Nord—Syd ble det meldt:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♥	pass	pass	dobl.
2 ♦	3 ♣	3 ♥	3 ♠
pass	pass	4 ♦	pass
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Kl. 9 ut, resultat 4 trekk.

Vi liker bedre ruteråpning enn hjerteråpning på Vests kort, etter åpning med 1 hjerter får han aldri fortalt fordelingen. Men det er en annen historie.

Uheldigvis har vi ikke fått fatt i andre spill fra Blommenholms kamper enn en halvrunde mot Hamar, og der var det bare et spill av interesse.

Nord gir. Øst—Vest i faresonen.

Norske meldekonvensjoner.

Herseths 1 kløver — 1 ruter — 2 ruter.

Svar til Rolf Bøe fra William B. Herseth

I forrige nummer tok Rolf Bøe opp til behandling den av meg ovenfor angitte meldevariant.

Jeg vil innledningsvis gjerne understreke at jeg anser en diskusjon i vårt fagorgan om fordeler og mangler ved norske meldetekniske varianter for å være en meget god idé. Det må jo være en selvfølge at man kunne diskutere meldeteknikk uten å misforstå hverandre. Personlig syntes jeg at Bøes omtale av Skienskonvensjonen ga et meget positivt resultat ved Harald Hansens interessante artikkel om konvensjonens nye varianter, som de fleste av oss ellers ikke ville ha fått kjennskap til. Bøe gir i sin artikkel uttrykk for at det er full adgang til også å ta hans egne varianter opp til kritisk vurdering. Dette kan det etter min oppfatning være grunn til å gjøre på forskjellige punkter, som for eksempel her hvor det gjelder hans 2 rutervariant. For å be-

handle spørsmålet på bred basis tar jeg derfor opp så vel Bøes som min egen 2 rutervariant til behandling.

Som utgangspunkt for sin artikkel tar Bøe følgende spill:

♠ E D 6 5	N V S O	♠ Kn 10 7 3
♥ K D 10 6		♥ 5
♦ E D 10 6		♦ K 8
♣ 8		♣ 10 9 7 6 5 4

Eksemplet er hentet fra Bøes bok og hans kommentarer fortjener å leses med oppmerksomhet. Han har nemlig kommentert spillet ved 2 forskjellige anledninger.

Vi tar først Bøes kommentarer i hans bok (side 23): «Resultatet ble 2 trekk (i kløverktrakt), mens de fleste andre bord havnet i spartrakt og fikk 4 trekk. *Utgangen er kanskje vanskelig å få meldt, men spar bør man iallfall havne i.*» (Hvoretter Bøe avslutter avsnittet

♠ D 6	N V S O	♠ E Kn 10 9 7
♥ D 10 4		♥ 7 3
♦ 9 7 6 2		♦ 10 3
♣ Kn 10 9 2		♣ E K 8 7

♠ Ingen	♠ K 9 5 4 3 2
♥ E K 9 8 5	♥ Kn 6 2
♦ E K D Kn 5 4	♦ 8
♣ 4 2	♣ D 6 5

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♠	pass	3 ♥
pass	4 ♣	pass	4 ♦
pass	4 ♥	pass	4 gr.
pass	5 ♥	pass	5 gr.
pass	6 ♦	pass	7 gr.

Utspill kl. Kn, resultat 2 bet.

Lovlig optimistisk av Vest, synes vi. Makker må ha hj. D minst tredje for at syveren skal lykkes, og det er det slett ingen grunn til å tro at han har. Han har jo bare preferert.

Dette var en liten smakbit av spillene fra mesterskapet. De synes kanskje De kunne gjort det like godt selv, det får være måte på mange dårlige meldinger. Men De skal huske på at det er noe helt annet å sitte hjemme i sin egen stue eller i sin egen klubb enn å sitte i den syvende heksegryten som et Norgesmesterskap nå engang er. Nervene griper inn på en langt annen måte enn ellers, det er for mange tilskuere og for meget som står på spill.

Hvor Blommenholm satt Øst—Vest ble det meldt:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	1 ♠	pass	2 ♥
pass	2 ♣	pass	3 ♦
pass	3 gr.	pass	6 gr.

Utspill ru. 8, resultat 6 trekk.

Enkelt og greitt, og slett ikke så dumt. Vest krever hele tiden, og makkers meldinger forteller ham om svak åpning og liten tilpasning. Han bestemmer seg derfor for å stanse i 6 uten å gi motparten flere opplysninger.

Hamarspillerne var mer optimister:

R. B.

med å gi en nærmere redegjørelse for betingelsene til å si pass etter makkers kløveråpning.)

Da jeg etter anmodning fra redaktør Wagle anmeldte Bøes bok, pekte jeg på forskjellige spørsmål som jeg ikke var enig med Bøe i, og om det ovenstående spill, som etter min mening, *ikke* er vanskelig å melde til utgang, skrev jeg: «Bøe gir 2 ruter en annen betydning, men må da innrømme at utgangen er noe vanskelig å få meldt i dette eksemplet».

Så vidt jeg forstår — har jo Bøe *bevislig*:

- 1) lansert en ny 2 rutervariant — derom er det ikke tvil.

Så vidt jeg forstår — har jo Bøe *bevislig* skrevet om det ovenstående eksempel:

- 2) «Utgangen er kanskje vanskelig å få meldt» — derom er det heller ikke tvil.

Jeg må innrømme at jeg ikke kan forstå hvorledes Bøe i siste nummer av Norsk Bridgemagasin kan skrive:

«Herseth skriver: «Bøe gir 2 ruter en annen betydning, men må da innrømme at utgangen er noe vanskelig å få meldt i dette eksemplet.» *Det er en sannhet med modifikasjoner at jeg har skrevet noget slikt.*»

Jeg overlater imidlertid til leserne å avgjøre hvorvidt de finner at Bøe har skrevet! — eller *ikke* har skrevet! — «*noe slikt.*»

I sin lærebok skrev altså Bøe: «Utgang er kanskje noe vanskelig å få meldt». I forrige nummer av Norsk Bridgemagasin analyserer Bøe på ny det selvsamme eksemplet og angir ikke mindre enn 3 forskjellige måter å få meldt utgangen på, hvoretter han konkluderer.

«De ser således at det *ikke er det spor vanskelig!* (uthevet her) å få meldt utgangen, selv om en ikke bruker Herseths variant, det er bare et spørsmål om temperament.» Bøes utgangspunkt er at spilleren tør melde hårdt. Så fortsetter Bøe: «Det kan være mange spillere som ikke verdsetter Vests kort så høyt at de vil komme med en kraftig melding og *da er det vanskelig å få meldt utgangen.*»

Etter denne overveldende rikdom

på ord og argumentasjon er det kanskje tillatt å stille følgende enkle spørsmål: Er det «kanskje vanskelig» eller «er det ikke det spor vanskelig» å melde utgangen?

Så avslutter Bøe med følgende «avgjørende» argument: «Bytt bare litt på Østs kort slik:

♠	10 7 3
♥	5 2
♦	9 8
♣	K 9 7 5 4 3

«Nå vil De etter Herseth havne minst (!) i 2 grand, og den kan De jo prøve å spille hjem.» For å undgå en hver form for misforståelse skal jeg her innskrenke meg til bestemt å understreke at denne uttalelse og dette eksempel etter min oppfatning er fullstendig misvisende. For at denne artikkel imidlertid ikke skal bli for lang, kommer jeg i neste nummer tilbake med den nødvendige dokumentasjon så leserne kan se hvor uenig jeg er med Bøe på dette punkt. Jeg vil da avslutte med en generell vurdering og sammenligning mellom Bøes 2 rutervariant og den rutervariant som etter min oppfatning er den mest effektive.

William B. Herseth.

— — —

Jeg trodde ikke at det var nødvendig å uttrykke meg klarere enn jeg gjorde i forrige nummer, men det ser ut som om det er nødvendig å gi et par kommentarer. I Herseths setning: «Bøe gir 2 ruter en annen betydning, men må *da* innrømme o.s.v.» ligger, såvidt jeg forstår, en påstand om at jeg må innrømme at utgang er vanskelig å få meldt *fordi* en ikke bruker Herseths variant. Det er ikke sant, og *derfor* er setningen en sannhet med modifikasjoner.

Spørsmålet er, som jeg skrev i forrige nummer, om Vest *tør* melde hårdt. Tør han ikke det er det vanskelig, men tør han komme med en sterk melding, er det ikke det spor vanskelig, *Da* er det minst 3 meldingsforløp som fører fram, ved siden av Herseths variant.

Det er pussig, men jeg er ikke selv klar over at jeg har lansert noen ny rutervariant i denne forbindelsen. Det var den gang da min bok ble skrevet,

Redaktør Halles vrturnering 1945.

Vinnerne:

Gruppe A:

A. J. Falstad—Ivar Thorbjrnson, Moss
og Finn Thorsen—Chr. Mathisen, Stavanger.

Gruppe B:

J. Mller Warmedal—Daniel Hvalrygg,
Nøtterøy og Jon Moren—Juul Sberg,
Trysil.

Gruppe C:

Oliver Dahle—Petter Skavdal, Trondheim og Lars Monsen—Marthin Didrikson, Bardu.

På grunn av vanskelighetene med trykning har det ikke vært mulig  få gitt ut egen publikasjon fra redaktør Halles bridgeakademi med resultatene fra de to turneringene siden frigringen.

Vi skal derfor bringe resultatene her i bladet, og i neste nummer — eller eventuelt i det påfølgende — kommer resultatene fra den siste turneringen.

Gruppe A. Nord—Syd.

1. Finn Thorsen—Chr. Mathisen, Stavanger.
2. Olav Løken—E. Engebretsen, Grøndalen.
3. Fr. Fredriksen—F. Bie, Kr.sand S.
4. H. Tolleisen—Bj. Holmsen, Tønsberg.
5. J. Mller Warmedal—Daniel Hvalrygg, Nøtterøy.

Nærmest etter premievinnerne kom:

. Pettersen—Th. Thomassen, Molde, Einar Olsen—Olav Falstad, Moss. J. Meidel Christensen—Eystein W. Knutzen, Arendal. Håkon Hoel—Fredrik Nilsen, Harstad. Haakon Fjrem—Aa. Jenssen, Trondheim.

Også følgende spilte så godt at de vil få skolens nl: Georg Befntsen—Age G. Børresen, Larvik. Odd Johannesen—Ragnar Christensen, Kragero. Reidar Nilsen—Osc. Jacobsen, Leirsund. Karl Netland—Enok E. Stangeland, Voll, Jæren. Johan Rasmussen—P. Gulliksen, Sandefjord.

og er framdeles, en oppfatning blant de spillerne som ikke bruker Herseth at det skal en meget sterk hånd til for  si 2 ruter etter makkers ruteravslag. Dessuten bør spilleren ikke ha 4 spar eller hjerter, og ikke 5 kløver, da ville en annen melding være bedre. Det jeg skrev om 2 ruter er derfor bare syntesen av den vanlige oppfatningen, og ikke noen ny variant som er lansert av meg. Mulig enkelte spillere melder 2 ruter på 25—26 punkter eller noe slikt, men det er ikke avgjørende.

Rolf Be.

Gruppe A. Øst—Vest.

1. A. J. Falstad—Ivar Thorbjrnson, Moss.
2. J. Mauritz Anderssen—Karl Storli, Tromsø.
3. Jan Roth—Sverre Halvorsen, Stavanger.
4. T. Hansson—Olav Nilsen, Kragero.
5. Torstein Kristiansen—Sverre Holm, Skattum, Gjevik.

Nærmest etter premievinnerne kom:

O. E. Werness—O. B. Stangeland, Sandnes. A. Lac. Tønnesson—Oskar Bjørdal, Moss. Bergethon Johansen—Aksel Haukland, Tromsø. Bjørn Kristiansen—Beckmann Pedersen, Tønsberg. Stanley Be—Arne Jensen, Larvik. Olav Westlund—Ragnvald Rnningen, Skien. I. H. Jacobsen—Kåre Pedersen, Leirsund.

Også følgende har spilt så godt at de vil få skolens nl: Jon Moren—Juul Sberg, Trysil. Bernt Flnes—Johan Sæther, Trondheim. Arne Kotte—Johan Scieflo, Steinkjer. Rolf Hermansen—Olaf Olsen, Ble pr. Skien. Fru Nina Asla—Johan Hvammen, Mosjøen.

Gruppe B. Nord—Syd.

1. J. Mller Warmedal—Daniel Hvalrygg, Tønsberg.
2. Olav Løkken—E. Engebretsen, Grøndalen.
3. Rolf Bang—Kolbjørn Skjefstad, Oslo.
4. Håkon Oftedal—Tryge Oftedal, Oltedal.
5. Aage Nesjan—Håkon Johannessen, Bangsund.

Nærmest etter premievinnerne kom:

E. Tnvik—Roy Johansen, Lauve. Ingv. Frysa—H. Stellander, Tromsø. Hilding W. Isaksen—John Abrahamsen, Ble. P. Grefstad—S. Riksvold, Gartland. O. Andfossen—L. Wear, Klokkarstua. Arne Øverland—Ottar Ottesen, Molde. V. B. Nicolaysen—Finn Moen, Sarpsborg. Reidar Nilsen—Oscar Jacobsen, Leirsund. Leif Simonsen—Hans Skotner, Tromsø. Magne Forness—Bjarne Sorken, Steinkjer. Herman P. Teigen—Arne Gjeilo, Geido. Fru Dora Gudbrandsen—Ingulf Gudbrandsen, Harstad. Trygve Dyrgrav—Thure Palm, Geilo. Aksel Kleiven—Hans Almnning, Svelgen. Kjell Thaulow—Karsten Grtterud, Vikersund. Oskar Gravsen—John I. Hegseth, Meråker. Alv Rønning—Finn Jervell, Trondheim. Rudolf Wisth—Olav Eide,

Bodø. Bj. Nordbø—Th. Hovde, Oslo. Per Tandberg—Arne Haugen, Prestfoss. Ole Lien Sv. Johansen, Prestfoss.

Også følgende spilte så godt at de vil få skolens nål: Else Wessel Berg—Borghild Rangseter, Drøbak. Fridtjof Andreassen—Bergethon Johansen, Tromsø. Karsten Olsen—Odd Mathisen, Ski. Odd Bechmann—Ragnar Brusell, Tonsberg. O. A. Wold—Magnus Larsen, Rånåsfoss. Rich. Skogly—Edv. Bergsvann, Molde. Paul Uthus—Ragnvald H. Brusletto, Geilo. Reidulf Ellingsen—Thoralf Kjenner, Lierskogen. Knut Paulsen—Hans Vanem, Moss. Per Samuelshaug—Harald Svea, Alvdal. Erling Glasrud—Kristen L. Råen, Krøderen. Oddvar Ødegaard—N. L. Ovedal, Vikersund. A. Hellum—N. Aschim, Alvdal. Harald Schrøder—Jacob Møller, Harstad. Olaf Haug—Oskar Larsen, Kapp. Sigurd Hansen—Asbjørn Pedersen, Vestfossen. Olaf Bjerke—Olaf Bakkan, Snartemo. Asbjørn Gjellesvik—Birger Palmstrøm, Bergen. Finn Jørgensen—Knut Fjeld, Røyken. B. Bjørstad—R. Bakken, Kopperå. C. L. Njaa—K. Skonnord, Eidsvoll. Anders Halvorsen—Leif Bokn, Sauda. Birger Flusto—Øystein Hellene, Al. G. Gabrielsen—Gustav Otnes, Andalsnes. H. S. Huitfeldt—C. Lillejord, Kopperå. Kristoffer Arskog—Gjest Breivik, Fitjar. Reidun Dille-rud—Gunnar Henriksen, Drammen. Kjell Echarud Johannessen—Gerd Sondbo, Ole Hanserud—Bernh. Tandberg, Nesbyen. Ole Holte—Hans Lindellen, Lindlia. Gudbrand G. Elsrud—Einar Juverud, Hen. John Kleiv—Alf Andersen, N. Eggedal. Arve O. Berg—Knut Øverby. Erling Kollandsrud—Gregar Lands-gård, Ulvdal. T. Tryti—O. Sandsbråten, Sigdal. J. Olander—Olaf D. Stensholt, Steins-holt. Alfred Larsen—Einar Haraldsen, Jar. Andre Skjelle—Stein Skjelle, Sarpsborg. Agnes og Georg K. Ruud, Hjellem.

Gruppe B. Øst—Vest.

1. Jon Moren—Juul Søberg, Trysil.
2. Magnus Aadland—Peder Hallseth, Svelgen.
3. Arvid Jacobsen—Per Tronsdal, Mo i Rana.
4. Oskar Stokker—Knut Ellevstøl, Storsand i Hurum.
5. Oscar Jøben—Fredrik Fredriksen, Kristiansand S.

Nærmest etter premievinnerne kom:

I. H. Jacobsen—Kåre Pedersen, Leirsund. John Samdal—Malvin Ronning, Molde. Harald Henriksen—Bjarne Lunestad, Fitjar. Ed-

vin Ellingsen—M. Gunderby, Haugsbygd. Alf Thingelstad—Anton Tellefsen, Nøtterøy. Steinar Landsgaard—Stein Kollandsrud, Ulvdal. Torsbj. Taughøl—Olav Skjesol, Skogn. Lars Monssen—Marthin Didriksen, Bardu. L. L. Ruud—T. Mørch, Sigdal. Sverre Hermansen—Per Klengenber, Oslo. Ole Marius Røy—Hans Edh, Rodberg. Gunnar Rype—Hans Langeland, Lierskogen. D. Stenseth—O. Skramstad, Vestfossen. Sigrid og Lars Rusdal, Geilo. Einar Stensholt—F. W. Thesen, Steinsholt. Kjell Engen—Asbjørn Sunde, Heimdal. Bj. By—Bj. Jarbrekk, Norderhov. Inge Elstad—Ivar Iversen, Harrah. Harald Hovde—Ole Hovde, Kloftefoss. Hilmar Teigen—Sverre Gundersen, Kleivstua.

Også følgende har spilt så godt at de får akademiets nål: Ole Evju—Sverre Jansen. Arne Pehrson—Hans Janitz. Finn Johansen—Reidar Bekke. Alf Sprakehaug—Ole Sprakehaug, Andalsnes. O. Bråthen—O. T. Holte, Brandbu. Roar Nilsen—Anth. Andersen, Sarpsborg. O. A. Bjørka—Johan Fine, Vikersund. Harald Ekern—Sverre Johansen, Tofte. Magne Elsrud—Hans Nystrand, Hen. Magne Lyngstad—O. T. Hanssen, Steinkjer. Olaf Borgen—Trygve Westad, Molde. Ragnar Flåten—Victor Sandstrøm, Lierskogen. Reidar Larsen—Rolf Østby, Lauve. Olav Helling—Ivar Olsen, Al. Finn Chr. Thielemann—Erik Thielemann. Olav Skogheim—Knut O. Øen, Geilo. Rolf Hermansen—Olaf Olsen, Bøle pr. Skien. L. M. Berge—G. J. Berge, Østese, Edv. Mathiesen—Vebjørn Sørum, Ski. Sverre Svendsen—Olav Prestegården, Snarum. Lars Handeland—Olaf Nicolli Petersen, Bergen. Nils Okstad—Einar Okstad, Høylandet i Namdal. Tr. Sunde—Asm. Kjenstad, Gartland. Andreas Johansen—Jakob Reiten, Sel. Arne Stråle—Arnold Lundstrøm, Snartemo. Karl Solbakken—Nils O. Haugen, Prestfoss. Finn Gjestdahl—Borge Oftedal, Oltedal. Ole Beck—Magnar Moseng, Føldal. Z. Gabrielsen—Helge Havil, Sauda. G. Bjercke—Jan Melbye, Bronneysund. F. Keyser Fredriksen—Aage Schoel, Oslo. W. Wilhelmsen—Anna Solo, Lier. Tor Øynebråten—Trond Fagermo, Gol. A. Flintorp—E. Haug, Drammen. Einar Holden—Trygve Trygstad, Røros. T. Aune—T. Tangen, Orkanger. Eller Hagerup—Trygve Alstad, Frostad. Elsa H. Mortensen—Ivar E. Haraldsen, Falkum. Pål Halstensgård—Bjørn Bakke. Helge Svarteberg—Arnfinn Brusetto, Geilo.

Kommisjonærer

ansettes over hele landet. Skriv etter betingelser og prøver.

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgate 4, Oslo.

Bryggeriarbeidernes bedriftslag vant Narvesens Norgesturnering.

Harde kamper og stor spenning i finalen.

Det var flere harde oppgjør og spennende kamper i finalen i Narvesens Norgesturnering. Turneringen var ordnet på en litt annen måte enn Norgesmesterskapet. lagene ble delt i 2 puljer a 4 lag, og tilslutt spilte vinnerne av de 2 puljer en kamp på 64 spill om 1. og 2. plass. Samtidig spilte de to toerne en lignende kamp om 3. og 4. plassen, treerne om 5. og 6. plassen osv.

I pulje 1 viste Brygga seg som det desidert beste laget. Marinens Hovedvervft kunne kanskje gitt litt konkurranse hvis ikke lagets sterkeste spiller, Birger Havorsen, på grunn av kollisjon måtte

spille i Norgesmesterskapet da kampen mot Brygga fant sted. Men vi tror Brygga hadde vunnet likevel.

I pulje 2 ble det et spennende nappetak mellom Narvesen og Vesta-Hygea fra Bergen, som forøvrig var det eneste laget som var igjen av fjorårsfinalistene. Narvesen vant klart det innbyrdes oppgjør, men i siste runde slo Vinmonopolet Narvesen stort, og da Vesta-Hygea samtidig vant sin kamp klart, ble det matchpoengene som gjorde utslaget. Og da Narvesen hadde et eneste matchpoeng mer, ble det de som gikk til finalen.

Gruppe C. Nord—Syd.

1. Oliver Dahle—Petter Skavdahl, Tr.heim.
2. Per Kjerrengtroen—Arne Sand, Hamar.
3. Kjell Marthinsen—Per Gulbord, Råde.
4. Andre Skjelle—Stein Skjelle, Sarpsborg.
5. Arvid Hansen—Knut Johansen, Sandar.

Nærmest etter premievinnerne kom:

Anders Songve—Olav Repål, Kyte. Kåre Ing. Grønslund—Odvar Myrhaug, Gran. Reidar Nilsen—Osc. Jacobsen, Leirsund. Birger Karlberg—Lorentz Aune, Molde. Bjørn Sørensen—Ing. Stovem, Grua. Fru Ditta Wisth—Rudolf Wisth, Bodo. Gerd Sondbo—Kjell Erhard Johannessen, Skien. Hans Stai—Alf Kjonstad, Rognland. Fru Margit Blix—Sverre Blix, Nordstrand pr. Oslo. Bjarne Vassbotten—J. Angell Jacobsen, Florø.

Også følgende har spillt så godt at de får akademiets nål: John Mellbye—Gustav Bjerkke, Brønnøysund. Martin Tyldum—Trygve Starland, Høylandet i Namdal. Olaf Lund Wang—O. Blom Lothne, Braskereidfoss. Hans Lunder—Per Korshavn, Gjøvik. K. D. Andersen—Sverre Dahl, Trondheim. Leif Knatte-rød—J. A. Lundgren, Porsgrunn. H. J. Huitfeldt—C. Lillejordet, Kopperå. Bjarne Aas—Trygve Eigeland, Tveite. Birger Palmstrøm—Olaf Nicoll Petersen, Bergen. Arvid Brustad—Roal Hansen, Eidsvoll. Petter Andreas Munch Ellingsen—Leiv A. Markhaug, Svolvær. Steinar Eriksen—Ingvald Hagen, Høylandet. Oskar Gulbjørnrud—Gottfred Stang, Fagerstrand. Kristoffer Aarskog—Arthur Færevik, Fitjar. Einar Bjartnes—Ola Bjartnes, Verdal. Susanne Holaker—Helge Larsen, Grimsrud. Eistein O. Bratberg—Halvor Stene, Jäddaren. G. E. Stangeland—Rasmus Svihus, Sandnes. Peder Risvoll—Arne Her-

nes, Meråker. Arne Stangnes—Ivar Enge, Oslo. Sigrid Erichsen—Ingeborg Årskog, Fitjar.

Gruppe C. Øst—Vest.

1. Lars Monssen—Marthin Didriksen, Bardu.
2. Olav Skjerve—I. T. Gulbrandsen, Rognlan.
3. M. Bekken—N. Antonsen, Grua.
4. I. H. Jacobsen—Kåre Pedersen, Leirsund.
5. Knut Løfgren—Odd Korshavn, Gjøvik.

Nærmest etter premievinnerne kom:

Olav Dehli—Kåre Kristiansen, Gran. Kåre Myrvang—Helge Gullord, Råde. Dagny og Lauritz L. Skålevik, Fitjar. O. Hjelm Nielsen—Sigurd Netland, Sandnes. Trygve Elster—Finn Fossum, Nordkisa. Anders Stenseth—Anders Westberg, Kalsøy, Adolf Borstad—Nils E. Okstad, Høylandet i Namdalen. Nocolay Skjelle—Isak L. Thorsrud, Sarpsborg. Ole Beck—Magnar Moseng, Folda, Verk. Elsa Mortensen—Ivar Haraldsen, Falkum pr. Skien.

Også følgende har spillt så godt at de vil få skolens nål: Thorbjørn Bergersen—Severin Kaspersen, Granli. Neima og Arne Kolsto, V. Aker, Olaf Eggen—Arne Kjonstad, Rongland, Tord Bruun—Trygg Balsvik, Oslo. Lars Bjarnes—Martinus Bjartnes, Verdal. Olaf Ringen—Gustav Uppstrøm, Meråker. Laud Overland—Ivar Hammers, Molde. Harald Schroder—Jacob Møller, Hårstad. Sv. Johnsen—N. Sorheim, Frosta. Harald Mørk—Ole Bergan, Sandar. Amund Hole—Lossius Dahle. Olav Rosstad—Arthur Tessem. Beistad. Lars Handeland—Asbjørn Gjellesvik, Bergen. Jarl Bergsnes—Sivert Tessem, Jäddaren pr. Steinkjer. Karl Hagen—Olaf Berstad, Høylandet. Nelly Moe—Ottar Wale, Bodo. Lars Seterli—Einar Tolge, Meisingset

Finalekampene ble delt i 4 runder à 16 spill. I kampen mellom Brygga og Narvesen var stillingen etter de 16 første spillene helt lik. I de neste 16 spillene spilte Narvesen strålende, og sikret seg en pen ledelse på 71—57 etter halv-match. Men så var det slutt, Brygga kom farlig igjen i de neste 16 spillene, og ledet før siste runde med 99—93. I siste runde øket Brygga, slik at sluttresultatet ble 136—120.

Vesta-Hygea hadde et ekstra spennende nappetak med Christiania Bank og Kredittkasse, Sagene, om 3. og 4. plassen, det var jevnt gjennom hver eneste runde, men til slutt vant Vesta-Hygea med 129—127. I de siste kamper vant Vinmonopolet over Marinens Hovedverft og Telegrafverket, Linjekontoret over Brødr. Davidsen.

Etter turneringen var alle spillerne Narvesens gjester ved en middag på Sunnøya, og her ble vinnerne overrakt Narvesens flotte pokal. Alle spillerne i sluttkampene fikk dessuten pene individuelle premier.

De enkelte resultater ble:

Pulje 1.

Marinen—Brødr. Davidsen	68—60
Brygga—Kredittkassen	69—59
Marinen—Kredittkassen	66—62 (uavgj.)
Brygga—Brødr. Davidsen	72—56
Kredittkassen—Br. Davidsen	68—60
Brygga—Marinen	77—51

Pulje 2.

Vesta-Hygea—Vinmonopolet	72—56
Narvesen—Telegrafverket	69—59
Narvesen—Vesta-Hygea	74—54

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R Halles Bridgeakademi.

Postboks 32. Bestum pr. Oslo. Tlf. 559334.

Vinmonopolet—Telegrafverket	66—62 (uavgj.)
Vinmonopolet—Narvesen	72—56
Vesta-Hygea—Telegrafverket	74—54

Finalen.

1. og 2. plass:
Bryggearbeidernes Bedriftslag,
Oslo—Narvesens Bedriftslag, Oslo 136—120

3. og 4. plass:
Vesta-Hygea, Bergen—Chr. Bank og
Kredittkasse, avd., Sagene, Oslo 129—127

5. og 6. plass:
Vinmonopolet, Hasle—Marinens
Hovedverft, Horten 141—115

7. og 8. plass:
Telegrafverket, Linjekontoret, Oslo
—Brødr. Davidsen, Oslo 155—101

Her er en syver som ble meldt ved begge bord mellom Brygga og Narvesen. Resultatet ble også likt, 2 beter, men kontrakten kan vinnes ved en tosidig skvis. Kortene var:

♠ K Kn x
♥ E K 10 x
♦ E Kn x x
♣ x x

♠ x x x x
♥ Kn x x
♦ D 10 x x x
♣ x

N	Ø
V	S

♠ D x x
♥ D x x
♦ x x
♣ 10 9 x x x

♠ E 10 x
♥ x x x
♦ K x
♣ E K D Kn x

Syd spilte 7 grand, og spar kom ut. Heldig utspill, da får en sparfinessen gratis. Så kom kløverne, men da fargen ikke satt rundt ga begge sydspillerne opp. Kontrakten kan imidlertid vinnes ved etter 2 ganger kløver å ta ruter K, så ta ruterfinessen og slå ruter E, og stillingen er:

♠ K Kn
♥ E K 10 x
♦ x
♣ Ingen

♠ x
♥ Kn x x
♦ D 10 x
♣ Ingen

N	Ø
V	S

♠ x
♥ D x x
♦ Ingen
♣ 10 x x

♠ E x
♥ x x x
♦ Ingen
♣ K D x

Nå kommer K og E i spar, og Øst er trykket av presset. Han må legge en hjerter. Så kommer 2 ganger kløver, og nå har De bare igjen å skrive nekrologen over Vest også. R. B.

E K S P E R T K L U B B E N

Oppgave nr. 11.

Meldingene har gått:

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 \diamond	pass
2 \clubsuit	pass	?	

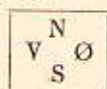
Hva melder De nå som Syd med:

\spadesuit 5 4
 \heartsuit E 3 2
 \diamondsuit E K 4 3 2
 \clubsuit D 5 4

Begrunnelse.

Oppgave nr 12.

\spadesuit K 9 6 5 4
 \heartsuit 6 5
 \diamondsuit E 9 8 4
 \clubsuit 4 3

\spadesuit E D Kn 7 3
 \heartsuit E 4 3
 \diamondsuit Kn 7 6
 \clubsuit K 5

Alle i faresonen.

Meldingene er gått:

Ost:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	1 \spadesuit	pass	4 \spadesuit
pass	pass	pass	

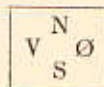
Vest begynner med hj. Kn. Hvordan vil De spille som Syd? Begrunnelse.

For løsning av disse 2 oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie er 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie er kr. 10,— i kontanter. Løsningene sendes til Rolf Bøe, Eugeniagt. 1, Oslo, innen 10. august.

NB. Beskjeder om adresseforandringer, kontingent osv. bes sendt til Hanches Forlag, Kongensgt. 4, Oslo, og ikke til redaktøren og redaksjonssekretæren.

Løsning til oppgave nr. 9.

\spadesuit 6
 \heartsuit E D 5 2
 \diamondsuit K D Kn 10 4 3
 \clubsuit 8 4

\spadesuit E K D 8 4 3
 \heartsuit K 9 4
 \diamondsuit 6
 \clubsuit Kn 7 3

Syd spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hj. 10. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse.

De skal stikke på egen hånd, og straks gå på ruter, mens De har en spar på bordet til å stanse kløverne med. Hvis motparten straks tar for ru. E, må De så snart De kommer inn igjen trekke 3 ganger trumf. Så setter De Nord inn på hjerter, spiller ruter og kaster Syds kløvertaper.

Denne spillemåten lykkes hvis trumfen sitter 3—3. Men selv med 4—2 fordeling i trumf kan De vinne hvis motparten ikke straks tar kløverstikkene sine.

Hvis ikke motparten tar for ruteress i første ruterstikk, skifter De til 3 ganger trumf. Sitter trumfen 3—3 er resten lett, sitter den 4—2 har De en bjsjånse i å godspille den fjerde hjerteren.

Løsning til oppgave nr. 10.

Meldingene er gått:

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
1 \clubsuit	pass	1 \spadesuit	pass
2 \spadesuit	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

\spadesuit D Kn 8 7 4
 \heartsuit E Kn 3
 \diamondsuit Kn 9 6 2
 \clubsuit 5

Begrunnelse.

De skal melde 3 spar. Hånden er selvfølgelig verdt en melding til, og makker kan godt ha såpass tillegg at utgang kan vinnes, selv om han ikke kan avgi noen sterkere melding enn 2 spar i første melderunde.

Ekspertklubbens appellkomite.

Vi fikk inn flere protester på løsningen av oppgave nr. 7. Oppgaven lød som bekjent:

De sitter Nord med:

♠ E K 3 2
♥ K 8 5
♦ E D 6 3
♣ 6 2

De åpner med 1 spar, og Deres makker sier 2 spar. Begge motspillerne passer. Hva melder De nå? Begrunnelse.

Offisiell løsning — pass. Flere av løserne har imidlertid foreslått 3 ruter, og da protestene kom gikk løsningen til appellkomiteen.

Det viste seg at det var stor uenighet innen appellkomiteens rekker. *Knud Palmstrøm* stemte absolutt for 3 ruter, som han mente var bedre enn pass. *Leif Christiansen* gikk ikke fullt så langt, han mente at pass nok var den beste meldingen, men at spørsmålet var såpass tvilsomt at 3 ruter burde gis poeng som en sideordnet løsning. *Teddy Knudtzon* synes 3 ruter var en helt gal melding, som det ikke kunne gis poeng for.

Med 2 mot 1 stemme har altså appellkomiteen avgjort at det skal gis poeng for 3 ruter. Vi bøyer oss for avgjørelsen, og listen over poengene for aprilkonkurransen skal bli revidert. Det medfølger imidlertid at den må stå over til neste nummer. En av appellkomiteens medlemmer var nemlig på ferie, og kom så sent tilbake at vi såvidt fikk innhentet hans mening før bladet gikk i trykken.

N. M. Nielsen ble gjenvalgt som president.

Forbundets årlige ting ble holdt i forbindelse med Norgesmesterskapet. Presidenten holdt først en liten minnetale over avdøde rektor Midsem, forbundets første president og første æresmedlem.

I forbindelse med beretningen ble det henstillet til styret å sørge for at våre spillere fikk mer kjennskap til Wienerberegningen, slik at de ikke var handicappet i internasjonale oppgjør. Regnskapet ble kritisert, idet enkelte mente at det var brukt for meget under Nordisk mesterskap. En debatt om bedriftsturneringer førte til at det ble hen-

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Hefte kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

stillet til forbundsstyret å yde arrangørene av bedriftsturneringer all mulig støtte. Videre var det en debatt om autorisasjon av turneringsledere.

Til nytt styre ble valt: President N. M. Nielsen (gjenvalg), varapresident Magnus Valkner, Bergen (ny), styremedlemmer: Sverre Gisholt, Skien, A. Wallstrøm, Drammen og Harry A. Nilsson, Kolbotn, (alle 3 gjenvalg), og William B. Herseth og Ivar Dæhlin, begge Oslo (og begge nye). Varamenn ble Fr. Wik, Bergen, A. Wesseltoft, Skien, frk. Ambjørg Amundsen og Nils Ringen, Oslo.

R. B.

Fru Haugers lag vant dameturneringen.

Dameturneringen ble ekstra spennende. Fru Haugers lag og fru Strøms lag vant klart sine kamper i første runde, og da fru Haugers lag i annen runde fikk en solid seier over fru Strøms lag, så det ut som om resultatet var gitt. Det viste seg imidlertid at det langt fra var tilfelle, frk. Amundsens lag overrasket i siste runde, og leverte en pen innsats mot fru Haugers lag. Frk. Amundsens lag ledet gjennom hele kampen, og da fru Strøms lag samtidig lå stort over mot frk. Hanssens lag, så det ut til at litt av hvert kunne skje. De siste 12 spillene ble avgjørende. Fru Haugers lag samlet seg på en ypperlig måte, og spilte seg opp til uavgjort kamp. Dermed var sa-

ken avgjort, laget fikk 5 vinnerpoeng, og da fru Strøms lag bare fikk 4, var matchpoengene likegyldig. Men det var ikke mer som skilte enn at hvis frk. Amundsens lag i siste spillet hadde meldt en sekser, ville fru Strøms lag vunnet.

Vinnerlaget besto av fruene Hauger, Østen, Huun, Jønsberg og Nielsen. Det var vel ikke tvil om at resultatet var rettfærdig, laget vant klart over fru Strøms lag, som ble nr. 2, men det så ut som damene tok seiren litt på forsudd etter å ha slått fru Strøms lag. Derfor kom den ubehagelige overraskelsen i tredje runde, hvor seiren nær var glippet ut av hendene på dem.

Ringshaugturneringen.

Søndag 8. juni arrangerte bridgeklubben Renons en større nasjonal turnering på Ringshaug badehotell utenfor Tønsberg. Det var deltagelse fra hele Vestfold, pluss enkelte par fra Oslo, Drammen, Kongsberg o. s. v.

Det ble spilt en innledende runde om formiddagen, og de beste parene gikk videre til en A-finale og en B-finale om ettermiddagen. Resultatene ble:

A-puljen: 1) Berg—Johansen, Renons, 131, 2) Robert Larssen m. frue, Oslo, 121½, 3) Gran—Langaas, Revatal, 120½, 4) Ringstad—Oreberg, Drammen, 114½, 5) Jens Magnusen—Løvig, Oslo, 112.

B-puljen: 1) Andersen—Reitan, Tønsberg, 123½, 2) Strand—Firing, Tønsberg, 117, 3) fru Halvorsen—fru Paulsen, Horten, 116½.

En trøsteturnering for de utslåtte par ble vunnet av Halvorsen—Mikarlsen, Horten.

R. B.

Aasgårdenturneringen.

Vestfold Bridgekrets har sendt ut innbydelse til en internasjonal parturnering på Aasgården turishotell den 17. august. Deltagelsen er begrenset til 64 par. Arrangørene har sikret seg svensk og dansk deltagelse, og muligens kan det også komme par fra England.

Anmeldelse, ledsaget av startkontingenten kr. 10,— pr. spiller, sendes til Bockmann Pedersen, Tønsberg, innen 10. august. Arrangørene forbeholder seg å stanse tegningen hvis maksimumstallet skulle bli nådd før. Par som sender anmeldelse, men som ikke kan bli med, vil få skriftlig beskjed.

Det er meningen å gjøre denne turneringen til en årlig tilbakevendende begivenhet.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112.
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,80 norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

Brev fra leserne.

I lederen i det siste nr. av Bridgemagasinet klages det over pressens holdning når det gjelder reklame for bridgen. Da vi har det bra med dette på våre kanter, skal jeg ikke komme inn på denne sak, men heller peke på et annet forum som er altfor lite benyttet, nemlig Kringkastingen. Her utvises det en rent utrolig passivitet fra vår egen side når det gjelder publisitet omkring vår kjære sport. Det må kunne la seg ordne med et kort referat fra stevner hvor det virkelig foregår noe, som f. eks. den nylig avholdte bridgeuke i Oslo, hvor Norgesmesterskapet for klubber og par ble avvirket.

Det er intet i veien for at vi får gjentatt til kjedsommelighet at hoppen Miranda har gitt 0,47 i odds på Bjerkebanen og at Fix og Mix har spilt uavgjort i en privatkamp på Hurumlandet, men når det gjelder bridgen som har 20 000 turneringsspillere og kanskje 10 000 andre interesserte, får vi ikke høre et ord.

Det hyggeligste ville naturligvis være om en av koryfeene ville gi et personlig referat, men hvis dette er teknisk umulig måtte vi jo nøye oss med en N.T.B.-melding. Det er godt stoff. Det er bare et fåtall som er så heldige å kunne være til stede ved slike anledninger, og utover landet sitter altså resten av de tyve tusen og venter med spenning på å få vite hvordan det går med deres representanter og på utfallet.

Jeg tror nok at de fleste, selv ikke bridgeinteresserte, ville renonsere på en plate eller to av den moderne dansemusikken, som det som regel vartes opp med etter at nyhetene er gått, hvis det skulle være vanskelig å finne plass på programmet.

Johan Lie, Mo i Rana.

Resultater i Norgesmesterskapet for klubber.

1. runde.

Bergen—Duplikatklubben, Steinkjer	66—62 uavgj.
Forcingklubben—Blommenholm	80—48
Hamar—Horten	69—59
Astra—Skien	67—61

2. runde.

Bergen—Forlingklubben	65—63 uavgj.
Hamar—Duplikatklubben	66—62 uavgj.
Skien—Blommenholm	70—58
Astra Horten	65—63 uavgj.

3. runde.

Bergen—Hamar	69—59
Skien—Forcingklubben	66—62 uavgj.
Astra—Duplikatklubben	69—59
Horten—Blommenholm	65—63 uavgj.

4. runde.

Skien—Bergen	66—62 uavgj.
Astra—Hamar	76—52
Horten—Forcingklubben	65—63 uavgj.
Duplikatklubben—Blommen- holm	66—62 uavgj.

5. runde.

Astra—Bergen	70—58
Skien—Horten	70—58
Blommenholm—Hamar	71—57
Duplikatklubben—Forcing- klubben	78—50

6. runde.

Bergen—Horten	74—54
Astra—Blommenholm	84—44
Skien—Duplikatklubben	68—60
Hamar—Forcingklubben	65—63 uavgj.

7. runde.

Blommenholm—Bergen	71—57
Duplikatklubben—Horten	65—63 uavgj.
Astra—Forcingklubben	72—56
Skien—Hamar	71—57

Resultater i dameturneringen.

1. runde.

Fru Strøms lag—Frk. Amund- sens lag	110—82
Fru Haugers lag—Frk. Hansens lag	109—83

2. runde.

Fru Haugers lag—Fru Strøms lag	105—87
Frk. Hansens lag—Frk. Amundsens lag	100—92

3. runde.

Fru Haugers lag—Frk. Amundsens lag	96—92 uavgj.
Fru Strøms lag—Frk. Hansens lag	110—82